

Forvættelser; men at det skulde høre hjemme i den, at der skal oprettes skriftlige Kontrakter, kan jeg ikke ret forstaa. Det er naturligvis en Løse, som hører en spunden Tid til, disse Kontrakter, og skal dette Kontraktvæsen eller Kontraktvæsen, hvad det nu vil blive, opskrives, saa synes det mig, at det maatte høre hjemme i en Lov, som beskæftigede sig med Saandværksdrift; men jeg kan aldeles ikke indse, hvad der skal udrettes med saadanne Kontrakter, undtagen at de ville medføre en hel Del Ueilighed og muligvis kunne give Anledning til en hel Del Politis- og Rettergangssager. At det skulde være mere rigtigt at binde de unge Mennesker ved Kontrakt til en bestemt Birkfomhed, kan jeg aldeles ikke forstaa; jeg synes, at det er mere naturligt, at dette Forhold retter sig efter den Omfjorg, som vedkommende Forældre eller Formyndere og vedkommende Arbejdsgivere have for de paagjældende unge Mennesker. Lad det derfor være en frivillig Sag; er der Nogen, der har Lust til at oprette saadanne Kontrakter, kunne de jo oprette saa mange, de ville, der er jo ingenfomhelst Arbejdsgiver, der behøver at modtage noget Menneske i Arbejde uden Kontrakt, hvis det er ham mest tjenligt. Jeg maa altsaa i den Henseende tilraade, at det Nuværende vedbliver at bestaa, og at det kommer an paa Forældre og Børgere, paa de unge Mennesker selv, paa Fabrikanter og Mestre, om de ville have den Ueilighed at oprette slige Kontrakter eller ikke. Det stemmer i alt Fald med min Overbevisning om, hvad jeg paa dette Punkt synes, er Ret, at være en Modstander af den Slags Kontrakter, som ere foreslaaede af Udvalget. Man maa kunne sige sig selv, at disse Kontrakter ville være af en ringe Betydning. Jeg kan heller ikke tro, at Ministeren vil følge den Opfordring, Udvalget har stillet til ham om at befatte sig med at give Formularer til de Kontrakter, hvorom der er Tale; thi det vilde dog være endnu værre. — Jeg skal endnu kun med et Par Ord omtale det Forslag, der foreligger fra Udvalget angaaende gifte Kvinder. Jeg maa med Hensyn til dette Punkt slutte mig til de høitærede Medlemmer, der allerede have erklæret sig for Modstandere af Forslaget. Den Bestemmelse, det indeholder, synes mig at være en endnu værre Indgriben i myndige Personers Omraade, end Forslaget for Børnernes Vedkommende er, og jeg for mit Vedkommende kan aldeles ikke gaa ind paa den Løse, som har været den ledende med Hensyn til at opstille et saadant Forslag.

Fischer: Derjom jeg ikke misforstod Situationen igaar, saa var der gjensidig Støffelse paa de to Parters Side, der væsentlig førte Diskussionen. Det lod til, at den høitærede Minister var bleven stoffet ved den Modtagelse, hans Forslag havde fundet hos Udvalget, og tog jeg ikke fejl, var den ærede Ordfører ikke i mindre Grad stoffet ved den Modtagelse, Udvalgets Endringsforslag fandt hos den høitærede Minister. Jeg skal lade Alt, hvad der kan være foregaaet udenfor denne Sal, aldeles uomtalt i denne Forbindelse og kun spørge, hvad det vel kunde være, som egentlig laa til Grund for, at en saadan Støffelse viste sig paa begge Sider. Jeg tror, at det i det Mindste tilbels var den høitærede Ordførers Skyld, at denne Støffelse kom tilstede, thi han var i Betænkningen og i sit Foredrag igaar gledet saa let hen over den Meningsforskjel, som dog tilsidst er tilstede mellem den høitærede Minister og Udvalget, at det ikke er blevet klart for Thinget, hvori Uoverensstemmelsen ret bestaar. Den ærede Ordfører har ladet sig det være magtpaaliggende baade i Betænkningen og i sit Foredrag at lægge Estertrykket paa Uoverensstemmelsen mellem Ministeren og Udvalget, og derved er det sket, at Modsetningen er bleven skjult. Jeg tror, at det vil være rigtigt ikke at lade denne Forhandling gaa til Ende, uden at jeg i det Mindste gjør, hvad jeg formaar, for at stille det klart frem for det høitærede Thing, hvori Modsetningen bestaar, og hvor man derfor maa søge Røden til den Uoverensstemmelse, der er tilstede. Den høitærede Minister betegnede igaar sin Stilling særdeles klart. Han sagde: Det er nu en Fordring, som Liden har ført med sig, at vi maa gaa til en Lovgivning angaaende Fabrikvirksomheden. Lad os da, naar vi skulle gaa til en saadan Lovgivning, gjøre Skridtet fuldt ud; lad os, belærte af andre Landes Erfaring, strax tilegne os, hvad de have naaet, og vedtage et Forslag, der stemmer med den saaledes stillede Fordring. Omtrent i samme Tone talte det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Haffner). Hans Betragtning var en ganske lignende; dog stillede han forud den Bemærkning, at han godt kunde forstaa, at der var Nogle, som nævede Tvivl om, hvorvidt vi overhovedet for nærværende Tid trængte til en Lovgivning som den her foreslaaede. Det ærede Medlem mente, at enten skulde man slet Intet vedtage eller ogsaa vedtage Noget omtrent som det, der her foreligger. Altsaa det Standpunkt, som Regjeringen og de, der understøtte dens Betragtninger, indtage, er dette: Lad